

[Johan Asmussen.]

den anden bestemmelse, § 225, stk. 4. Men når man nu afskaffer § 225, stk. 4, bliver det oven i købet inkonsekvent at beholde § 230, og så forekommer det mig endnu mere stødende.

Det ærede medlem hr. Thestrup argumenterede for bevarelsen af § 230 på den måde, at den omhandler forhold, der skulle indebære større fare for senere kriminalitet. Det ærede medlem hr. Poul Dam har imødegået denne argumentation, og jeg kan fuldt ud slutte mig til denne imødegåelse. Jeg synes ikke, argumentationen kan være rigtig, og det er nærliggende, som det ærede medlem hr. Poul Dam gjorde, at prøve på at spørge sig selv, hvad man så ellers skulle kriminalisere for derved at hindre yderligere og måske værre kriminalitet. Der kan man uden vanskelighed pege på sådan noget som spiritusmisbrug. Er der noget i dette land, som indebærer fare for kriminalitet, så er det drikkeri. Det kan vi, som beskæftiger os professionelt med disse spørgsmål, konstatere. Jeg har ingen statistik for det, men det må være mindst 90 pct., øllerne i større eller mindre grad står bag ved; vi kan naturligvis indføre spiritusforbud for derved at forhindre senere og værre kriminalitet, men jeg tror ikke, den argumentation er holdbar, og det har derfor undret mig, at særlig venstres og det konservative folkepartis medlemmer i udvalget er gået ind for at bevare § 230. Man kan vanskeligt tænke sig to spørgsmål, der er mindre partipolitisk betonet, og derfor undrer det mig, at der i udvalget kunne blive enighed; men det er jo folketetinget, der skal træffe afgørelsen, og her ved vi, at medlemmerne i alle partier er frit stillet med hensyn til at stemme efter egen overbevisning, og da det jo må være særlig let at gøre det netop i et så upolitisk spørgsmål, må man naturligvis gå ud fra, at dette højst specielle problem vil dele navnlig de større partier i forskellige retninger. Min gruppe er jo ikke på mere end 5, og vi er altså, forstår jeg, tilfældigvis enige. Ja, det er tilfældigt, og jeg kan såmænd godt indskyde, at i grunden havde jeg ikke så ugerne set, af principielle grunde, at vi havde været delt, men det er vi ikke. Det vil imidlertid være interessant at se, om det virkelig skulle være så ejendommeligt, at man i så store partigrupper som de

andre partiers på et så helt upolitisk område har nøjagtig det samme syn.

De uafhængige går ind for det ændringsforslag, der er stillet af udvalgets mindretal, og vi kan naturligvis også anbefale de ændringer, der er tiltrådt af det samlede udvalg, lige så vel som vi i det hele taget kan anbefale og deltage i vedtagelsen af selve lovforslaget.

Jeg skal ikke gøre synderlig mange bemærkninger om det andet lovforslag, der er til behandling, vi kan måske kalde det bunkeforslaget; dér er det umuligt at gå i enkeltheder, og det er der næppe heller grund til.

I forbindelse med den anerkendelse, der blev udtrykt ved første behandling både af mig og af andre ordførere med hensyn til den tekniske udformning af disse lovforslag: at man trykker den gamle og den nye tekst ved siden af hinanden, så det nogenlunde er til at finde ud af, vil jeg foreslå som en lovteknisk forbedring, når man optrykker nye love med ændringer; man bør da fremhæve de paragraffer eller stykker, som er nye, ved hjælp af kursivering eller måske ved at sætte en stjerne foran og bagved. Jeg tror, det har voldt alle, der har skullet arbejde med den slags stof både inden for og uden for det høje ting, tekniske vanskeligheder og gang på gang givet anledning til misforståelser, at man ikke ved, om en paragraf eller en del af en paragraf er ny eller gammel. Det har ikke noget med lovens indhold at gøre, men det kunne måske være en lejlighed for mig til at fremkomme med dette forslag.

Bunkeforslaget kan vort parti naturligvis støtte.

Justitsministeren (*K. Axel Nielsen*): Jeg takker udvalget og de ærede ordførere for den enstemmige tilslutning. Der er til lovforslaget om ændringer i straffeloven stillet et enkelt ændringsforslag, som jeg ikke har ment at kunne tiltræde; herom vil jeg senere gøre et par bemærkninger.

Jeg føler trang til at anerkende det arbejde, der er udført i udvalget, og den form, hvorunder det er udført. Jeg tror, det er usædvanligt, at man i et folketingsudvalg går så grundigt til værks; særlig tillægger jeg det stor betydning, at udvalget har besøgt forskellige forvaringsanstalter og dér